द्वादशोऽध्यायः ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

सायाह्ने वासुदेवं यो नित्यमेवं यजेन्नरः ।
सर्व्वान् कामानवाप्यान्ते स याति परमां गतिं ॥ १ ॥
रात्रौ चेन्मन्मथाक्रान्तमानसं देवकीसुतं ।
यजेद्रासपरिश्रान्तं गोपीमण्डलमध्यगं ॥ २ ॥
पृथुं सुवृत्तं मसृणं वितस्ति-
मात्रोन्नतं कौ विलिखन्नशङ्कं ।
आक्रम्य पङ्क्त्यामितरेतरा तु
हस्तैर्भ्रमोऽयं खलु रासगोष्ठी ॥ ३ ॥
स्थलनीरजमसृणपरागभृता
लहरीकणजालभरेण सता ।
मरुता परितापकृताध्युषिते
सुषिते यमुनापुलिने विपुले ॥ ४ ॥
अशरीरनिशातशरोन्मथित-
प्रमदाशतकोटिभिराकुलिते ।
उडुनाथकरैर्विशदीकृतसु-
प्रसरे विचरद्भ्रमरीनिकरे ॥ ५ ॥
विद्याधरकिन्नरसिद्धसुरै-
र्गन्धर्व्वभुजङ्गमचारणकैः ।